

Ekonomik Tetikçi John Perkins'in İtirafı Yaşadıklarımıza Ayna Tutuyor

İçeriği Yazan: [Saadet TOKSÖZ](#) [1] Zaman: Pzt, 01/06/2009 - 06:00

“Bir ulusu yok etmenin ve köleleştirmenin iki yolu vardır; birisi kılıçla, diğeri borçladır.”

John ADAMS (1735 - 1846)

Chas. T. Main Şirketi eski şef ekonomisti, John PERKINS

"Bir ekonomik belkiçinin itirafları" kitabının yazarı:

[illegible]

Şirketokrasinin izlediği politikalar nedeniyle dünyada her gün ortalama 24.000 insan açlıktan ölmekte, çoğu çocuk olan, başka on binlerce kişinin kurtulması, sadece maddi nedenlerle mümkün olmadığı için çeşitli hastalıklara teslim olmaktadır. Dünya nüfusunun yarıdan fazlası günde 2 dolardan az bir gelirle hayata tutunmaya çalışır.

Ekonomik Tetikçi Kimdir?

Ekonomik Tetikçi: Net Görüntü İçinde Saklanmak

Küresel imparatorluğun çıkarlarına hizmet edenler birçok farklı rol oynayabilir. John Perkins'in ortaya koyuşuyla, ekipteki her kişi bir ünvana sahiptir. Mali analizci, sosyolog, ekonomist v.s. Ancak bu unvanların hiçbiri, kişinin kendi tarzınca bir ekonomik tetikçi olduğunu ortaya vurmaz. Bir Londra bankası, tüm personelini saygın üniversitelerden diplomaları olan insanlardan seçer. Kent'de ya da Wall Street'de görmeyi umacağı marka giysilerle kuşanmış insanların oluşturduğu bir offshore şube açar. Ancak bu kişilerin gündelik işi, zimmete geçirilmiş fonları gizlemek, uyuşturucu satışlarından gelen paraları aklamak ve çokuluslu şirketlere vergi kaçırmakta yardım etmektir. Bunlar ekonomik tetikçidir. Bir IMF ekibi, çok gereksinilen (ve karşılığı, eğitim bütçelerinde kesinti yapmak, ekonomilerini Kuzey Amerikalı ve Avrupalı ihracatçıların tapon mallarının akışına açmak olan) ilave borç paketleriyle silahlanmış halde bir Afrika başkentine gider. Bunlar da ekonomik tetikçidir. Bir danışmanlık firması, Bağdat'ın Birleşik Devletler ordusunun koruması altındaki "Yeşil Bölgesinde" iş yeri kurar, Irak petrol rezervlerinin yağmalanmasına zemin hazırlayacak yeni yasaların çıkartılmasını sağlar. Bunu yapanlar da ekonomik tetikçidir. Ekonomik tetikçi yöntemleri, yasal (hatta devlet ve yetkili kurumlara dayatılan) yöntemlerden, eksiksiz bir yasa katalogundaki başlıkların hepsini ihlal eden gri bölgelere uzanır. Bunlardan yararlananlar, hesap sorulamayacak, kınanamayacak kadar güçlü insanlar, birinci dünya çevreleri içine yuvalanmış elitlerle onların üçünü dünyadaki müşterileri, dünyayı istediği doğrultuda düzenleyerek çalışanlardır.

Genetim Adı:

Üçüncü Dünya ülkelerinin borçlarının yıllık ödemeleri 375 milyar dolar gerektirir ki, bu rakam aynı ülkelerin aldığı dış yardımın yirmi katıdır. Nüfusunun yarısı günde 2 dolardan az parayla geçinen Güney Küre'nin - varlıklı Kuzeyin desteğiyle ayakta kaldığı bu sisteme, "Marshall Planı Tepmesi" denir. Başarısız olmuş bir sistem nasıl olur da varlığını koruyabilir? Anapara, az gelişmiş ülkelere

borç ve başka finans şekilleri halinde akıyor ama (John Perkins'in vurguladığı gibi) bunun bir bedeli var; Borcun sağladığı boğucu hâkimiyet, Birinci Dünya hükümetlerine, kurumlarına ve ticari kuruluşlarına, Üçüncü Dünya ülkelerinin ekonomileri üstünde kontrol sağlıyor. Üçüncü Dünya ülkelerini alın ve kurtulmaları son derece güç, gitgide daha kapsamlı ve karmaşık bir hal alan, son derece yaygın mali, askeri ve siyasi bir denetime sahip olan bir ağa yerleştirin.

Küresel Kuzeyin Denetim Ağı:

G8 Ülkeleri – Çok Uluslu Şirketler – Dünya Bankası – IMF

Az Gelişmiş Ülkelere Akan Fonlar:

- * Şişirilmiş projeler için verilmiş borçlar
- * Yapısal düzenleme borçları
- * Gelişim kredileri
- * Silah yardımları
- * İhracat kredilendirme kurumları aracılığıyla sağlanan fonlar
- * Offshore operasyonları

Yardım, Kredi ve Yatırım Sağlama Koşulları:

- * Kaynak geliştirme imtiyazları
- * Paylaşım sözleşmelerinde tek yanlı yararlılık
- * Yerel elitlerle ortaklık
- * Kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi
- * Gümrük tarifelerinin tek yanlı indirimi
- * Gereksiz savunma ve güvenlik gücü oluşturulması
- * Özel şirket projelerinin gerçekleştirilmesi için kamu yatırımı
- * IMF bütçe denetimleri

Paranın Birinci Dünyaya Geri Akış Yolları:

- * Kontratlar, borç ödemeleri ve şişirilmiş projelerden alınan bedeller
- * Hileli ihaleler
- * Anapara kaçı
- * Offshore hesaplarına yatırılan paraların komisyonları
- * Manipüle edilen emtia piyasaları
- * Zimmete geçirilip, offshore hesaplarına aktarılan paralar

- * Silah satışı anlaşmaları
- * Tahsisli hizmet ve tedarikçiler
- * Vergi kaçırma, para aklama
- * Para transferlerinde bedel kaçakları

Uygulama:

- * Hileli seçimler
- * Rüşvetler
- * Askeriyeye ve güvenlik güçlerine sızmalar
- * Yerel para biriminin ve faiz oranlarının manipüle edilmesi
- * İşbirliğine yanaşmayan liderlerin öldürülmesi
- * Yerel milislerin ve güvenlik güçlerinin kullanılması
- * Askeri müdahale

YAPILAN BU İTİRAFLAR ÜZERİNE TÜRK MİLLETİ OLARAK GÖRMEMİZ GEREKEN GERÇEKLER

1917 yılında Bolşeviklerin isyanı ile tercihini "Sosyalist rejimden" yana kullanan Rusya, bu paylaşım savaşı sonrasında sınırlarını Orta Avrupa'ya kadar genişletmiş, hatta Almanya'nın iç kısımlarına kadar geldiği için, Berlin kenti bir duvarla ikiye bölünmüştü. Aslında bölünen yalnızca Almanya değildi; siyasi ve sosyal anlamda Avrupa bölünmüştü. Sermayenin önünde iki seçenek vardı. Ya anti-demokratik, emperyalist ve tümüyle sömürüye dayalı sistemine devam edecek ve muhtemelen bütün Avrupa'nın sosyalizme geçmesine seyirci kalacak ya da Avrupa'da tüm dünyanın imreneceği, göreceli de olsa demokratik, eşit ve paylaşımcı bir sosyal devlet anlayışını inşa edeceklerdi. İkinci yolu seçtikleri takdirde hasımlarına kapitalist sistemin adil, eşitlikçi ve demokratik olduğunu göstererek Sosyalist Blok halklarının aklını çelmekle kalmayacak, bir yandan da Avrupa halklarının gözünün sosyalist sistemde kalmamasını sağlamış olacaklardı. Üstelik bu "sosyal devletlerin" nimetlerinden yine en fazla yararlanacak olan kapitalist sistem olacaktı. Sanayiye yapılan altyapı yatırımları (ulaşım, enerji, bankacılık, iletişim vs.) muazzam harcamalar gerektiriyordu ve bu harcamaları halkın sırtından (vergilerle) devlete yaptırmak ve daha sonra özelleştirme adı altında el koymak çok daha karlı olacaktı. Bütün bunlar oluşturulurken, toplumun eğilimlerini de bu minvalde oluşturmaları gerekiyordu. Çok iyi de becerdiler. Yukarıda verdiğim denetim ağı maddelerini inceleyecek olursak, 1950'lerden beri her bir maddenin adım adım üzerimizde uygulandığını görürüz. O günden bugüne kadar olan süreçte, ülkemizde yapılan bu uygulamaları madde madde yazmaya kalkarsak, ciltler halinde kitap olur.

Kısaca özetlemek gerekirse:

Marshall Planını uygulamak, Avrupa'nın ortak mirasını koruyup geliştirmek ve üye olan ülkelerin yaşam standartlarını aynı düzlemde kurgulayabilmek için kurulan Avrupa Ekonomik İşbirliği Örgütüne (OEEC, 1949), o mirasın sahiplerinden sayılarak, kuruluşundan hemen sonra çağırılan üç ülkeden biriydik. Teklifi kabul ederek, hiç ihtiyacımız olmadığı halde Marshall yardımını alarak üye olduk. O dönemde, coğrafi durumunuz müsait değil diyerek, Türkiye'yi NATO'ya almak istemeyenler, OEEC'ye ortak mirasçı vasfıyla bizi örgüte dahil ettiler. Daha sonra ne oldu da bu fikirden vazgeçtiler? Bunun

cevabını John Perkins veriyor. Bizim ekonomik kaynaklarımızı ele geçirip, toprak bütünlüğümüzü yok edip, bizi devlet olarak ortadan kaldırıp, dünya üzerinde hâkimiyeti kurgulamak ve Ortadoğu'yu ele geçirmek için bizi Avrupa Birliği yerine Büyük Ortadoğu Projesine dahil ettiler. Büyük Ortadoğu projesinin öngördüğü, projeye dahil edilen devletlerin yokluk ve sefalet içinde tutulup tam zıttı olarak yöneticilerin ise zenginliğin zirvesinde olmaları anlayışını ve bunu sanki toplumların kaderiymiş gibi algılatılması ve bu algılamaların (paradigmaların) doğrultusunda gün be gün hedefe ulaşma çabalarının ne kadar başarıyla sürdürüldüğünü görüyoruz. Özellikle ülkemizde bu çabaların, Menderes döneminde başlatılmış olup, Özal, Demirel ve Erbakan hükümetleri tarafından desteklenerek, bugün tek başına iktidar olan AKP'nin alt yapısının hazırlanmasında ve bu oluşumun halk tarafından desteklenmesi için Fethullah Gülen cemaatinin bu hükümetler tarafından teşkilatlandırılıp önümüze konulmasının, yukarıda yapılan itiraflar sebebiyle geliş güzel bir tesadüf olmadığını bize ispatlıyor. İlginç olan ise, bu zamana kadar gelen Başbakanlar arasında, R.T. Erdoğan'ın bu projeye eşbaşkan seçilmesidir. Bundan önceki Başbakanlara niye teklif edilmemişti? Ya da edilmişti de bizim mi haberimiz olmamıştı? Sebebi, yıllardır adım adım alt yapısı oluşturulan bu projenin son ayağına gelinmiş olmasıdır. Yakın bir gelecekte ortaya çıkacak yeniden paylaşım savaşında, bölgeyi Ruslara kaptırmamak için Türkiye'yi kendi kontrolünde tutup, bölgede hâkimiyeti sağlamak açısından, kendi sözünden çıkmayacak hükümeti destekleyerek, bölgede İsrail devletini güçlü kılmaktır. Marshall Planının kabulünden sonra 28 Mart 1949 tarihi bize neyi hatırlatıyor? İsrail Devletini fiili olarak tanıyan ilk Müslüman ülke olduğumuzu... Bu da şunu gösteriyor; artık o tarihten bugüne kadar olan oluşturulan iç ve dış politikalarımızın, ABD'yi ve Avrupa'yı güdümünde tutan Siyonistler tarafından oluşturulduğudur. Yıllarca, halkı Avrupa Birliğine üye olacağız vaatleriyle kandırarak oy toplayanlar, muhtemelen bu düşünceye kendilerini de inandırmış olacaklar ki, bu sebeple de 1950'lerden beri ülke çıkarlarına ters düşecek ne kadar talep olduysa, bu hayaller doğrultusunda hepsini yerine getirmişlerdir. Bu çalışmalar son hızıyla hala devam etmektedir. AKP, göreve geldikten sonra, özelleştirme adı altında devletin neredeyse bütün gelir kaynaklarını yabancılara devretti. Son numaraları ise mayın temizlemek bahanesiyle Güneydoğu sınırlarımıza el koyulması. Şu an gündemde olan Güneydoğu sınırlarımızın bu tetikçilere devredilmesi, o bölgenin federatif hale getirilmesi için gerekli olan finansal gücün sağlanmasıyla devletin bölge üzerindeki etkisi tamamı ile ortadan kaldırılıp, bölgeyi ele geçirmek için hazırlanan bir tuzaktır. Yapılan anlaşma gereği sınırları 50 yıllığına kiralayıp, organik tarım için yatırım yapılacağı safsatası ile denetim ağını o bölgede güçlendirmeye çalışıyorlar. Daha önce de tarım yapılacağı bahanesiyle o bölgedeki topraklar Araplara satılmıştı. En önemli petrol bölgemizi elden çıkaracak her türlü anlaşmayı, ülke menfaatinedir diye, iktidar olma güvencesiyle gözümüzü sokarak yapıyorlar. Elde ettikleri siyasal güç nedeniyle, önümüzdeki iki yıl içinde hedeflerine ulaşabilmeleri için, hızlandırılmış bir şekilde Abdullah Gül ile Colin Powell arasında gerçekleşen gizli anlaşmanın maddelerini uygulamaya sokup, anayasal değişiklikler de yapıldıktan sonra Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yapısını koruyacak hiçbir şey kalmayacaktır. Bugün, ABD ve Avrupa tarafından üzerimizde oluşturulan bu denetim ağını ortadan kaldırılması için, ülkeyi

Diyeceksiniz ki, bütün bunları anlamamız için bu itiraflara ihtiyacımız mı var? Tabii ki yok. Ancak morfin verilmiş gibi uyutulan bu insanlara gerçekleri anlatabilmek, olan biteni çok iyi anlayan insanların söylediklerinin, birer komplo teorisinden ibaret olmadığını ispat edilmesi açısından, kamuoyunun bilgilendirilmesi ve yönlendirilmesi bakımından son derece önemlidir.

Saadet.Toksoz@PolitikaDergisi.com [2]

[Bu sayı, Politika Dergisi Sayı 15'te yer almıştır. Tüm haklardan istisnalarla bu sayıya indirilmiştir.]

Sayı 15'i indirmek için [buraya tıklayınız](#). [3],

Yorumlar

Kaynak URL (04/05/2024 - 09:06 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/ekonomik-tetikci-john-perkins%E2%80%99in-itiraf-lari-yasadiklarimiza-ayna-tutuyor>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/saadet-toksoz>

[2] <mailto:Saadet.Toksoz@PolitikaDergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/sites/default/files/PD15.zip>